

Opracowano na
podstawie: Dz. U.
z 2001 r. Nr 63,
poz. 640, z 2002
r. Nr 141, poz.
1178.

U S T A W A

z dnia 25 maja 2001 r.

o skutkach wprowadzenia w niektórych państwach członkowskich Unii Europejskiej wspólnej waluty euro

Art. 1. Ustawa określa skutki dla polskiego porządku prawnego wprowadzenia w państwach członkowskich Unii Europejskiej, należących do Unii Gospodarczej i Walutowej, wspólnej waluty euro, w tym zasady wymiany banknotów i monet nominowanych w walutach narodowych tych państw na banknoty i monety nominowane w euro.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) waluta narodowa - walutę wymienialną będącą prawnym środkiem płatniczym w państwie członkowskim Unii Europejskiej należącym do Unii Gospodarczej i Walutowej,
- 2) euro - wspólną walutę państw członkowskich Unii Europejskiej należących do Unii Gospodarczej i Walutowej,
- 3) bank - bank krajowy oraz oddział banku zagranicznego w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. Nr 140, poz. 939, z 1998 r. Nr 160, poz. 1063 i Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 40, poz. 399, z 2000 r. Nr 93, poz. 1027, Nr 94, poz. 1037, Nr 114, poz. 1191, Nr 116, poz. 1216, Nr 119, poz. 1252 i Nr 122, poz. 1316 oraz z 2001 r. Nr 8, poz. 64), które posiadają upoważnienie do wykonywania czynności obrotu dewizowego.

Art. 3. 1. Jeżeli wartość świadczenia pieniężnego, w tym wartość zabezpieczenia spełnienia świadczenia, podlegającego wykonaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyrażona została w walucie narodowej, a termin spełnienia tego świadczenia przypada po dniu 31 grudnia 2001 r., świadczenie to, z zastrzeżeniem ust. 2, powinno być spełnione w euro.

2. Jeżeli termin spełnienia świadczenia, o którym mowa w ust. 1, z wyjątkiem świadczenia spełnianego przez banki, przypada w okresie między dniem 1 stycznia

2002 r. a dniem 28 lutego 2002 r., spełnienie świadczenia może nastąpić w walucie narodowej.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się do świadczeń spełnianych w formie gotówkowej i bezgotówkowej.

Art. 4. 1. Przeliczeniu na euro podlegają wyrażone w walutach narodowych środki pieniężne zgromadzone na rachunkach bankowych.

2. Przeliczenia, o którym mowa w ust. 1, dokonują banki według stanu na dzień 1 stycznia 2002 r.

3. Od przeliczenia, o którym mowa w ust. 1, nie pobiera się opłat.

Art. 5. 1. Wykonanie zobowiązania w sposób określony w art. 3 ust. 1 oraz wykonanie obowiązku określonego w art. 4 następuje z zastosowaniem kursów euro w stosunku do walut narodowych, wskazanych w tabeli zawartej w załączniku do ustawy.

2. Ustalenie wysokości świadczenia w euro w wyniku zastosowania jednego z kursów, o których mowa w ust. 1, następuje z zaokrągleniem do dwóch miejsc po przecinku.

Art. 6. 1. Obowiązek wykonania zobowiązania zgodnie z przepisami art. 3 i 5 oraz obowiązek przeliczenia określony w art. 4 nie stanowią podstawy do wypowiedzenia, odstąpienia, rozwiązania lub zmiany pozostałych warunków umowy zawartej przed dniem 1 stycznia 2002 r., w szczególności do zmiany oprocentowania.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy zmiany oprocentowania depozytów bankowych istniejących w dniu wejścia w życie ustawy, z tym że zmiana ta nie może powodować dla klientów banków pogorszenia efektywnych warunków oprocentowania depozytów.

Art. 7. 1. Do dnia 31 grudnia 2002 r. na zlecenie osób fizycznych posiadających obywatelstwo polskie, dokonywana jest, z zastosowaniem kursów, o których mowa w art. 5 ust. 1, wymiana banknotów lub monet nominowanych w walutach narodowych na znaki pieniężne (banknoty i monety) nominowane w euro.

2. Wymiany, o której mowa w ust. 1, dokonują prowadzące obsługę kasową jednostki organizacyjne Narodowego Banku Polskiego oraz banki.

3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego, może określić, w drodze rozporządzenia, maksymalną wysokość opłaty pobieranej przez banki, w okresie, o którym mowa w ust. 1, z tytułu wymiany banknotów i monet nominowanych w walutach narodowych na znaki pieniężne (banknoty i monety) nominowane w euro, mając na względzie koszty wymiany oraz wysokość opłat pobieranych przez banki centralne lub inne podmioty dokonujące takiej wymiany w państwach należących do Unii Gospodarczej i Walutowej.

Art. 8. W ustawie z dnia 9 stycznia 1997 r. - Kodeks celny (Dz.U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407, Nr 121, poz. 770, Nr 157, poz. 1026 i Nr 160, poz. 1084, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 160, poz. 1063, z 1999 r. Nr 40, poz. 402 i Nr 72, poz. 802, z 2000 r. Nr 22, poz. 269, Nr 119, poz. 1250 i Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 12, poz. 92 i Nr 29, poz. 320) w art. 190 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§3. Zwolniony od cła jest przywóz z zagranicy i wywóz za granicę:

- 1) wartości dewizowych,
- 2) znaków pieniężnych (banknotów i monet) - dokonywany przez Narodowy Bank Polski i banki - przed wprowadzeniem ich do obiegu i po wycofaniu ich z obiegu.”.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r., z wyjątkiem art. 8, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**Załącznik do ustawy z dnia 25 maja 2001 r.
(poz. 640)**

Tabela kursów euro w stosunku do walut narodowych

1 EUR =	szylingów austriackich (ATS)	13,7603	Austria
	franków belgijskich (BEF)	40,3399	Belgia
	marek fińskich (FIM)	5,94573	Finlandia
	franków francuskich (FRF)	6,55957	Francja
	drachm greckich (GRD)	340,750	Grecja
	peset hiszpańskich (ESP)	166,386	Hiszpania
	guldenów holenderskich (NLG)	2,20371	Holandia
	funtów irlandzkich (IEP)	0,787564	Irlandia
	franków luksemburskich (LUF)	40,3399	Luksemburg
	marek niemieckich (DEM)	1,95583	Niemcy
	eskudo portugalskich (PTE)	200,482	Portugalia
	lirów włoskich (ITL)	1936,27	Włochy